

N:o 16.

Af herr O. Erickson i Bjersby: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående rätt för delegare i socken- eller distriktsmagasin att besluta om användande af deras fonder och magasinens upplösning.

Under åberopande af min under Riksdagens sammanträde $15/1-5/3$ innevarande år afgifna motion, N:o 188, får jag härmed ånyo hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnas delegare i socken- eller distriktsmagasin att, der sådant ej af befintliga vilkor vid enskilda donationer förhindras, efter eget godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning.

Stockholm den 10 maj 1887.

Oskar Erickson.

N:o 17.

Af herr J. Sjöberg i Bodaryd: Om afskrifning af grundskatterna och lindring i rustnings- och roteringsbesvären.

I anledning af en vid 1886 års riksdag af mig väckt motion rörande ytterligare nedsättning i grundskatterna och lindring af rustnings- och roterings-

besvären beslöt Andra Kammaren en skrifvelse i ämnet till Kongl. Maj:t, hvaremot motionen af Första Kammaren afslogs.

De skäl, som af mig anfördes för bifall till omförmälda motion, hafva under den tid, som sedan dess förflutit, blifvit betydligt större, enär den skattdragande jordbrukarens ställning allt mer och mer försvårats, hvarför jag jemväl vid denna riksdag finner mig föranlåten att framställa förslag i ämnet, dock i något förändrad form. Jag hemställer nemligen, under återopande af de grunder, som innehållas uti min ofvanberörda motion, att Riksdagen ville besluta:

- a) att från och med 1888 nedsättning skulle ytterligare ega rum med 40 procent af den å viss jord i kronans jordeböcker och räkenskaper upptagna grundskatt;
- b) att denna nedsättning af grundskatten verkställes efter samma grunder och bestämmelser, som finnas stadgade i kongl. kungörelsen af den 5 juni 1885, angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter;
- c) att från och med 1888 ytterligare 40 procent lindring i rust- och roteringsbesvären skall komma alla rust- och roteringsskyldige till godo efter enahanda grunder och bestämmelser, som finnas i nu gällande lag af den 5 juni 1885, angående lindring i rust- och roteringsbesvären; och
- d) att Riksdagen beviljar ett förslagsanslag i 1888 års rikstat af 3,974,000 kronor till här ofvan omförmälda nedsättning i grundskatter och lindring i rust- och roteringsbesvären, eller beslutar minskning i beräkningen af inkomsten af grundskatten för år 1888 med det belopp, som motsvarar 40 procent nedsättning deraf, och under fjerde och femte hufvudtitlarne anvisar det anslag, som erfordras till lindring af fyratio procent af rust- och roteringsbesvären.

Skulle ofvanstående förslag icke kunna tillvinna sig Riksdagens bifall, tillåter jag mig att såsom alternativt förslag hemställa, att Riksdagen måtte besluta:

- a) att den grundskatt, som nu finnes upptagen i kronans jordebok och som skall utgöras af hemman eller lägenhet, skall för år 1888 nedsättas med tio procent och sedan

för hvart och ett af de näst derpå följande nio åren minskas med enahanda belopp eller tio procent årligen, så att omförmälda grundskatt vid 1897 års slut icke vidare åligger de hemman eller lägenheter, som nu utgöra densamma, och att för 1888 och de derpå följande nio åren statsverkets inkomst af grundskatten beräknas med det minskade belopp, som för hvarje af dessa år sålunda återstår;

- b) att för år 1888 lindring i rust- och roteringsbesvärerna skall ega rum med 10 procent af de rust- och roteringsbesvär, som nu återstå sedan den genom lagen af den 5 juni 1885 erhållna lindring af samma besvär afräknats, och sedan för hvart och ett af de näst derpå följande nio åren enahanda lindring sker med tio procent, så att vid 1897 års utgång lindring erhållits till hela det belopp af kostnaden för rust- och roteringskostnaderna, som är beräknadt i förenämnda lag, och att dessa lindringar må komma vederbörande till godo på enahanda sätt, som i sagda lag är bestämdt, äfven att Riksdagen beslutar att i 1888 års stat uppföra under fjerde och femte hufvudtitlarne det anslag, som för lindringens utbetalande erfordras å dessa hufvudtitlar, samt att Riksdagen i skrifvelse anhåller, att Kongl. Maj:t ville föreslå Riksdagen det belopp å fjerde och femte hufvudtitlarne, som erfordras för lindringens utbetalande under hvart och ett af ifrågavarande nio år, och sedan derefter hela rust- och roteringskostnadens upptagande i enlighet med det belopp, som beräknas i här ofvan omförmälda lag.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 10 maj 1887.

Joh. Sjöberg,

riksdagsman för Vestra härad.

Häri instämma:

A. Johnson. A. Andersson,
Jönköpings län.
